

TERUG OP HET NEST

Bert weer veilig geland op de thuisbasis

Het is wel even wennen, gast-aan-tafel te zijn bij een collega, die inmiddels domicilie heeft gekozen op je oude, vertrouwde werkplek. Op de gang is alles nog een beetje als vanouds: dozen met brochures en papieren hoog opgestapeld langs de wand, karretjes en meubilair her en der gestationeerd. Een vertrouwd beeld. Bert - mijn vroegere overbuurman voordat hij werd uitgezonden naar de Helftheuvel - ontvangt me breed lachend én met verse koffie. Schuift verontschuldigend een stapel paperassen naar de hoek van de tafel en wijst me terloops op een hele praktische manier om wanddecoraties op te hangen: gewoon een nietje erdoorheen jagen. Blijft muurvast zitten! Had ik zelf nog niet bedacht. Het wonderlijke samenspel van het gedeelde zonweringsscherm was me echter wél bekend...

Klapperpistool voor het opperhoofd

"Isolement op de Helftheuvel? Welnee, verre van dat", zegt Bert overtuigend, nadat ik wat passages citeer uit 'Huiveren op de Helftheuvel'. "Toen bekend werd dat iemand van vakken vo tijdelijk naar de dependance zou moeten, lag het een beetje voor de hand dat ik dat zou doen. Ik doe een aantal vrij onafhankelijke klussen, heb veel externe contacten. Zelf had ik er geen enkele moeite mee. Natuurlijk zie je elkaar wel wat minder. Het voordeel daarvan is, zei ik altijd, dat collega's je niet van het werk konden houden en jij hen niet! Wel koos ik er bewust voor om minstens één keer per week in de kantine te komen eten. Sociaal lunchen, dus."

Natuurlijk ontwikkelde er zich een eigen cultuurtje, met de koelkast en koffiezetmachine als ontmoetingspunt. Bert, tijdens zijn vrijwillige ballingschap inmiddels 50 geworden: "Met ons jeugdige volkje vierden we wat er gevierd kon worden. En altijd passende cadeaus! Ik herinner me een stevige discussie over Nederlandse tomaten ('Wasserbomben'; vert. 'waterzakken'), tijdens de koffiepauze. De vader van een van de stageaires was namelijk tomatenkweker, vandaar. Bij haar afscheid kreeg ze uiteraard een aangepast cadeau: een wekker in de vorm van een tomaat, een pak tomatensap en een blik tomatensoep. Zelf kreeg ik als nestor een rammelaar (om er jong bij te blijven) en bedachten ze met een scepter en een klapperpistool (juist ja, van Intertoys!) om de orde te kunnen blijven handhaven. Inmiddels hebben we net de eerste reünie achter de rug!"

Terug op Headquarters

Bert is inmiddels sinds 1 oktober weer terug op het oude nest, zoals dat met veel trekvogels gaat. "Nu weet ik al niet beter meer, maar bij thuiskomst was het allemaal wel wat rommelig. Maar dat hoort bij ons bedrijf: altijd in verandering. Neem nou de nieuwe, paarse (!?) versie van de telefoonlijst en vergelijk die eens met een lijst van enkele jaren geleden: er staan niet alleen veel meer nieuwe namen op, maar de lettertjes worden ook steeds kleiner. Een A-viertje is bijna ontoereikend om het hele personeelsbestand te kunnen voorzien van telefoon- en kamernummers. Collega's van zusterinstellingen zijn daar wel eens jaloers op.

Om het nog maar niet te hebben over je eigen huisvesting in een dependance: dat werd als pure luxe gezien!"

Vraagbundeling van leraren

Bij het tweede kopje koffie filosoferen we samen wat over de toekomst van ons bedrijf. "Een wonderlijke gedachte", zegt Bert, "ons bedrijf als onderwijsinnovatie-instituut, terwijl het zelf niet altijd de motor is van veel onderwijsvernieuwingen die door de politiek worden aangestuurd. Ik zie voor het bedrijf een boeiende en onafhankelijke taak weggelegd als intermediair tussen het scholenveld en universiteiten/hogescholen. Ons bedrijf is zeker in staat met een gezonde dosis verstand die vertaalslag te maken en in deze zin ook zelf denktank te zijn. Voor mij ligt daarbij het concentratiepunt op wat morgen moet gebeuren in de klas." Korte termijn-denken, werp ik tegen. Maar Bert ziet dat anders. "De grote bedreiging van het onderwijs lijkt mij, dat 'de leraar' bijna niet meer wordt gezien als vakinhoudelijke professional. 'Leraar in het vo' is een leeg begrip, krijgt pas invulling door het vak wat hij/zij geeft. Daarom is mijn concentratiepunt het werken aan vraagbundeling van leraren en de zorg voor goede methoden. En dat houdt in dat je veel tijd en energie moet investeren in het mobiliseren van leraren."

Inclusief milieudenken

Het kantoor van de toekomst: je hoeft geen Chriet Titulaer te zijn om daar uitgesproken ideeën over te hebben! Voor Bert is het duidelijk: "Ik denk vooral aan het optimaliseren van een aantal werkomstandigheden. Je zou je kunnen afvragen, of onze opstelling wel economisch genoeg is, en waar dat verbeterd kan worden. Concreet heb ik dan bijvoorbeeld het op een realistische manier verhogen van de mobiliteit voor ogen: meer telefonisch vergaderen, uitgebreider experimenteren met telewerken, faxen en modems. Dat pakt zeker gunstig uit voor het milieu".

Inclusief milieudenken, noemde minister De Boer dat de volgende dag in de krant. Had Bert haar deze nieuwe politieke term stiekem ingefluisterd?